

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו. מוצא שפתיך תשמור
ועשית כאשר נדרת לך
אלהיך נדבה אשר דברת
בפיך: דברים כג כד

גליון הש"ס

תום' ד"ה כל וכו' דהיקר
קרא לברו' יתורח ברו'
ק"ל הא למה דק"ל דהק
בשחל פסול בכל הקדשים
ל"ש למדש כלל הן דרשא
דרי' ברי' דר"ם א"ס נא
לעובדו בנבי' דר"ם א"ס נא
כא"ס פסול בשחל וכו' נא
מסקין ה"י לר"ש א"ל לר"ן
פ"כ ה"א לענין ש"ל לשמה
דמנחא חקלא כחוקא ימנחא
ידבר אלמא וכו'

מוסף רש"י

[illegible]

כל המנחות פרק ראשון מנחות

בל המנחם שנקמלו שלא לשמן. כגון שהתנדב מנחם מרחש והביאו וקמלו הכהן ואמר הריני קומץ לשם מנחם ד': כשרוס. וקומצמן נקטר ושיריהן נאכלין: אלא שלא עלו לבטלים לשם חובה. דלא ילא ידיו נדדו וארץ להביא אחרת לשם מרחש: חוץ ממנחם חוטא. כגון

ה"מנחות שנקמצו שלא לשמן כשירות אלא
שלא עלו לבעלים לשם חובה חוץ מ"מנחת
חוטא ומנחת קנאות ¹⁶ מנחת חוטא ומנחת
קנאות שנקמצו שלא לשמן נתן בכלי והלך
והקמיר שלא לשמן או לשמן ושלא לשמן או
שלא לשמן ולשמן פסולות כיצד לשמן ושלא
לשמן לשמן מנחת חוטא ולשם מנחת נדבה
שלא לשמן ולשמן מנחת חוטא ולשם
מנחת חוטא: ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹

יצא ששקשש שם הקונטרס להיקרא דואת המורה נפאכ
 כל דבר שבחובה אינה בזה אלא מן החולין ^(ז) ופירש
 המה ואין לתרץ ילפינן עושות מובחין לענין לשון דאיתא
 (דף מה:) גבי פסון ומיהו לפירוש הקונטרס דחולין קשה
 השוק מביא: אומר נפקא דמבי בתר היקא דדואת
 בגמרא מביא: אומר וכו' קמא דובחין ^(ח) (דף יז:) גמרא
 אומר להקריב את קרבניהם זה בזכר מעשר ופסח וא"ל
 ואת המזבח והוא הדין לענין שלא לשמן לזמון דלמקריב
 לן במשפט צפ"ק דחולין ^(ט) (דף כג:) ש"ל לפרש אלינא דר"ה
 לן דמייב צפ"ק דחולין ^(י) (דף כג:) דתמלו לן אלא משל ציבור
 אליעזר ועוד היכי ילפינן עושות מחטאת בזהמה הא חטאת
 מחטאת בזהמה לענין מיהו קאי שמביא בעשירות שזו בזה
 ואת והיינו למד מן הלכות ועוד קשה למה לי למדרש ההם
 דאבי צענין דמחטא עולות משום דלמדי גבי מעשר ואל
 מיתרשע משל ולא משל ציבור ^(י) ונראה לפרש דמיימורא
 וב' י"א את הפר אשר לו וכתיב החטאת למימרא דכל חטא
 השאמא יחול דלא היה היקש ומיהו אחי קשה למה לי כגון
 ל"דס"ד דאחא הקריבו לתלם לענין חולין כדדרש החת"ם
 וכן דלא היה ליפלין את מקרא דחולין המורה משום
 דמי מחלק מוהקריבו וי"ל דביאוס אומר כתיב על זאת המורה
 ודבה ^(יב) (דף ס:) ^(יג) (גמרא) שבע האותם שצברם (דקמייא
 דקרא דואת המורה דביאוס אומר את בני ישראל להקריב את
 דמנחת (לוקח ד' עב.) לכל קרבנם לרבות לה שמן על מזבח
 וסלקא דבוקמן (דבה) (דף קכג:) מפקינן לוג מייפיל ממש
 גולה ^(יד) מלקיה מביאוס אומר ושמיעה מביאוס וזכאם
 א"שמן. לכאורה משמע דאייב צענין קודש דמפסח
 ברא צפ"ק דובחין ^(טז) (דף ז.) ושמה פסוק לית שמאי ^(טז) ונחמי
 ברא צענין צעליא אי נמי ממחתי דמפסח ^(טז) (דף ז.) ונחמי
 א"שמן. צפ"ק דובחין ^(יז) (דף ז.) מפקינן דמפסח כלשון
 יצא נדר דוקא ונדבה נדבה דווקא וכן צפ"ק דר"ה
 עוב אשר לא מדור טוב מזה ומהו שאמר ^(יח) נודל כל עיקר
 דרין דבין הקריב קרא לתקלה לא שנה נדר ולא שנה
 מיהו דעוב אשר לא מדור נלכדה אמר: וא"ל י"א וי
 נדר דלא שייך ללחם שחיהו הכא דרש מפסחיה דקרא מיהו

ב.

בל המנחות נקמצו שלא לשמן בשירות אלא שלא עליו יבדעו' ב' עבודה קמימא נקטו ו"ה' נתיב בכלי והולכה והקטרה דקמני סיפא ד' עבודות יש בקומץ כנגד ד' עבודות שיש בדם דלאמרינן לקמן בפ"ק (ד' טז.) ובפ"ק דחובות (ד' טז.) ובאותן ד' עבודות פסלה מחשבה

שיטה מקובצת

א) מנחת חוטא. הכתובה
בפרשת ויקרא דהיינו אכילה
קודש וכניסת מקדש
בטומאה ושמיעת קול וביטוי
שפתים דמייני עשירות
האיפה והיא נקראת מנחת
חוטא ואין בה לא שמן ולא
לבונה: ב) כל המנות
שנקמצו שלא לשמן כשרות.

[illegible]

(א) וכן צריש זבחים דף ב' ליתא
לתיבות קרי ליה נדר יקרי ליה
נדרה פ"ט.

שמיטה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones